

РЕШЕНИЕ

№ 497

гр. С, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА**
МИТЕВА

при участието на секретаря **ГЕРГАНА ИВ. ДАНАИЛОВА**
като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20231110127000 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от „ЗАД А“ АД, с която при условията на субективно и обективно съединение са предявени осъдителни иски с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 60 ЗН за сумата от 854,78 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2018 г. в гр. С, ведно с разноските за определянето му.

Съгласно уточнителна молба с вх. № 170562/15.06.2023г. ищецът претендира съдебно предявеното вземане от ответниците, както следва: от С. С. Г. 4/6 части или 569,85 лв. от И. П. Г. – 1/6 част или 142,46 лв. от О. П. Г. 16/6 части или 142.46 лв.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“ е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени вреди на застрахования при него автомобил. Поддържа, че вредите са на стойност 844,78 лева, в който размер изплатил застрахователно обезщетение на увреденото лице, както и че са сторени разноски за определянето на обезщетението в размер на 10 лева. Твърди, че ПТП е настъпило по вина на П. И. Г., който починал, като оставил тримата ответници за наследници по закон. Към момента на събитието виновният водач управлявал лек автомобил „Рено Лагуна“ с рег. № СВ**** КХ, за който не е била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Счита, че в полза на ищеца е възникнало регресно вземане срещу ответниците за платеното обезщетение и разноските по определянето му. Претендира законна лихва и разноски.

В срочно депозиран отговор на исковата молба ответникът И. П. Г. релевира правопогасяващо възражение за плащане на припадащата му се част от задължението на покойния му баща.

След срока по чл. 131 ГПК с молби с вх. № 339446, 339447, 339451 и 339452 от 27.11.2023г. ответниците О. П. Г. и С. С. Г. правят правопогасяващи възражения за плащане на съдебно предявените вземания, с което мотивират искания за прекратяване на производството по делото.

Ответникът И. П. Г., редовно призован за съдебно заседание, се представлява от адвокат П., която заявява, че същият не е станал причина за завеждане на делото, поради което възражава срещу искането на ищеца за възглагане на разноски в негова тежест.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните съобразно разпоредбите на чл. 235 ГПК, намира следното **от фактическа и правна страна:**

По предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1 т. 1 КЗ в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си правни последици, а именно: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество -ищец; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на виновно и противоправно поведение на наследодателя на ответниците, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди 4/ настъпване на твърдяното наследствено правоприемство, при което в патримониума на ответниците да е преминало обремененото с процесното задължение наследство на причинителя на вредата при посочените дялове.

В тежест на ответниците, при доказване на горните факти, е да докажат, че са погасили претендираното вземане.

С оглед твърденията на страните с приетия без възражения доклад по делото са отделени на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване в производството всички обстоятелства, включени във фактическия състав за възникване на съдебно предявените вземания.

Безспорно е и от приетите като доказателства платежни документи по делото се установява, че в хода на делото след получаване на преписа от исковата молба на 30.06.2023г. И. П. Г. е превел по банков път на ищеца сумата от 170 лв. с посочено основание номера на настоящето гражданско дело и „пълно пог. щета 1011830107939- насл. к с 1/6“, на 13.07.2023г. О. П. Г. е превела по банков път на ЗАД „А“ сумата от 142,46 лв. с посочено основание „главница, гр.д. № 27000/2023,113“, като на същата дата и при същото посочено основание с допълнителното уточнение „С Г.“ е платена и сумата от 569,85 лв.

Съобразно разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът следва да зачете релевантните за спора факти, настъпили след предявяване на иска. Извършеното от ответниците доброволно

плащане на исковата сума в хода на процеса безспорно представлява такова обстоятелство. С оглед изложеното, предявените искове следва да се отхвърлят изцяло като погасени с извършеното плащане в хода на процеса.

По разноските:

По общото правило на чл. 78 ГПК присъждането на разноски на страните се основава на вината на противната страна, която с поведението си е предизвикала предявяване на иска или защитни действия срещу неоснователно предявен срещу нея иск. Следователно, разноски винаги се дължат, когато неправомерно е засегната чужда правна сфера, като задължението за заплащането им е задължение за заплащане на понесените от съответната страна вреди.

Съдът намира, че в случая извършеното в хода на процеса плащане обуславя приложимост на правилото на чл. 78, ал. 2 ГПК при определяне отговорността на разноските в процеса. Съгласно чл. 84, ал. 1, изр. 2 ЗЗД когато падежът на задължението е настъпил след смъртта на длъжника, както е в случая, то неговите наследници изпадат в забава след изтичане на 7 дни от поканата. Ищецът не твърди и не представя доказателства да е канил ответниците или наследодателя им да изпълнят съдебно предявеното вземане преди завеждане на делото, поради което следва да се приеме, че изискуемостта на същото е настъпила едва с депозиране на исковата молба в съда, доколкото последната безспорно играе ролята на покана. След получаване на преписите от исковата молба и тримата ответници са платили претендираната от тях сума, с което по същество признават иска. Ето защо съдът намира, че сторените от ищеца разноски следва да останат в негова тежест.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЗАД А“ АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „СК“ №2 срещу **С. С. Г. с ЕГН ******* с адрес гр. С, ж.к. „Л“, бл. 307, вх. „Г“, ет. 2, ап. 9 осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 60 ЗН за сумата от **569,85 лв.**, представляваща съответна част /4/6/ от вземане за сумата от общо 854,78 лева -регресно вземане за платено по застраховка „Каско на МПС“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2018 г. в гр. С, по вина на П. И. Г. при управлението на л.а. „Рено“, модел „Лагуна“ с рег. № СВ**** КХ, за който не е имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“, и разноските по определянето му, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 18.05.2023г. до окончателното плащане, като погасен с плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЗАД А“ АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „СК“ №2 срещу **И. П. Г. с ЕГН ******* с адрес гр. С, ж.к. „Л“, бл. 307, вх. „Г“, ет. 2, ап. 9 осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45

ЗЗД и чл. 60 ЗН за сумата от **142,46 лв.**, представляваща съответна част /1/6/ от вземане за сумата от общо 854,78 лева -регресно вземане за платено по застраховка „Каско на МПС” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2018 г. в гр. С, по вина на П. И. Г. при управлението на л.а. „Рено“, модел „Лагуна“ с рег. № СВ**** КХ, за който не е имало сключена застраховка „Граждасна отговорност“, и разноските по определянето му, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 18.05.2023г. до окончателното плащане, като погасен с плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Зад А“ АД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С, ул. „СК“ №2 **О. П. Г. с ЕГН ******* с адрес гр. С, ж.к. „Л“, бл. 307, вх. „Г“, ет. 2, ап. 9 осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ вр. чл. 45 ЗЗД и чл. 60 ЗН за сумата от **142,46 лв.**, представляваща съответна част /1/6/ от вземане за сумата от общо 854,78 лева -регресно вземане за платено по застраховка „Каско на МПС” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 14.11.2018 г. в гр. С, по вина на П. И. Г. при управлението на л.а. „Рено“, модел „Лагуна“ с рег. № СВ**** КХ, за който не е имало сключена застраховка „Граждасна отговорност“, и разноските по определянето му, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 18.05.2023г. до окончателното плащане, като погасен с плащане.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____